

BORSTKANKER

HOOP!

HERSTELD?

BORSTKANKER

HOOP! HERSTELD?

Auteur: Alexandra Wit

Coverdesign: Alexandra Wit

© Alexandra Wit

Uitgever www.mijnbestseller.nl

Alle inhoud in dit boek is auteursrechtelijk beschermd en mag niet worden gedupliceerd, gekopieerd of op enige wijze gereproduceerd zonder uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van de auteur en de uitgever. Het is niet toegestaan om de teksten te verspreiden, delen of gebruiken voor commerciële of niet-commerciële doeleinden zonder voorafgaande toestemming. Het overtreden van deze auteursrechten kan leiden tot juridische stappen. Dank u voor uw begrip.

INLEIDING

Ik kreeg de diagnose borstkanker toen ik net 49 was. Nooit gedacht dat ik op deze leeftijd al met kanker te maken zou krijgen. Ik drink niet en rook niet. Maar ja, dat is geen garantie om gezond te blijven.

Hoop! Zeker had ik hoop. In de periode van het vermoeden van kanker tot definitieve diagnose had ik de hoop dat het niets ernstigs was, misschien gewoon een ontsteking in mijn borst, of iets anders onschuldigs. In de korte periode tussen diagnose en amputatie had ik hoop dat er geen uitzaaiingen waren en dat alles met één operatie “opgelost” zou zijn. De tijd na de amputatie blijf ik hopen dat ik nu gezond blijf en dat de kanker niet terugkomt.

Hersteld? Dat blijft altijd de vraag voor mij; is er niet toch nog een verdwaald kankercelletje in mijn lichaam dat straks op een andere plek gaat groeien, zodat de hele achtbaan weer opnieuw begint? Ik heb het hier uiteraard met mijn oncologe over gehad. Ze geeft aan dat er “geen reden is om aan te nemen dat het terugkomt”. Maar ja, het stemmetje in mijn hoofd zegt: “Ja, maar er was enkele dagen voor de definitieve diagnose ook geen enkele reden om aan te nemen dat ik ziek was.”

DEEL 1

Van vermoeden tot amputatie

1. Het jaar 2020

2020 was een veelbelovend jaar vol nieuwe kansen en uitdagingen. Na lang zoeken hadden we eindelijk een stukje grond gevonden om een eigen woning te bouwen. Na enkele weken van onderhandelingen hadden we eindelijk een contract getekend met een aannemer. We waren volop bezig met de voorbereidingen, waren bezig onder-aannemers te regelen. In korte tijd was alles tot in de puntjes uitgezocht, van de badkamer tot de keuken en nieuwe vloer. Het was slechts een kwestie van tijd voordat alles gemonteerd kon worden. We waren erg enthousiast over het hele project. Bovendien hadden we ons oude huis al verkocht en hadden we tijdelijk een andere woning. In de aanloop naar de start van de bouw waren we druk bezig met het regelen van allerlei zaken. We moesten vergunningen aanvragen, contracten afsluiten met leveranciers en zorgen dat alle benodigde materialen op tijd geleverd werden. Het was een hectische periode, maar we waren vastbesloten om ons doel te bereiken. Ondertussen ging ons dagelijks leven gewoon door.

In oktober begonnen we met het inpakken van onze spullen, omdat we op 1 november de sleutel van ons huis zouden overdragen aan de nieuwe bewoners. Bij het inpakken van de spullen kwamen allerlei mooie herinneringen naar boven, vooral bij het zien van de spullen en oude fotoalbums van de kinderen. Begin november verhuisden we naar onze tijdelijke woning, waarbij we een groot deel van onze spullen in de opslag plaatsten omdat deze woning kleiner was dan onze oude woning. We keken uit naar de toekomst en waren vastberaden om ons eigen huis te bouwen in het komende jaar.

Kerst was aangebroken en wij vierden het volop in onze tijdelijke woning. Met onze kinderen om ons heen genoten we van lekker eten en van elkaars gezelschap. Het was één en al gezelligheid, en we voelden ons dankbaar voor de liefde en de verbondenheid in ons gezin.

Maar het was ook het jaar waarin de Corona-pandemie uitbrak, een volledig nieuw en onbekend virus. In maart begon de wereld te veranderen, en niet op een goede manier. Wereldwijd werden miljoenen mensen ziek, soms ernstig, en velen overleden zelfs. De zorg was zwaar overbelast. Gelukkig bleef ons gezin en familie gezond. We waren dankbaar voor het feit dat we samen waren en elkaar konden steunen. Maar de impact van de pandemie was onmiskenbaar, het beïnvloedde ons dagelijks leven. Er waren lockdowns, bezoekbeperkingen (niet meer dan 2 personen op bezoek bv), thuiswerken was het advies enz. Veel mensen raakten hun baan kwijt.

Toch, op dat moment, was 2020 nog steeds een mooi jaar voor ons. We hadden het mooie vooruitzicht ons eigen huis laten bouwen. De ruwbouw zouden we door een aannemer laten doen, de afbouw zouden we in eigen beheer doen. We keken zeker uit naar de toekomst. Het nieuwe jaar, 2021, leek een nog mooiere periode te worden.

Maar het zou heel anders uitpakken dan we hadden verwacht...